

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۱۶ جون ۲۰۱۴

سوگواری

چشمانت آرامترین دریاچه ای بود، که هرگز ماهی قلم را بدست و سوسه امواج نسپرد و
اما به آهستگی خشکید و مهر سوگواری را بر روح من نشان گذاشت.

گل‌های میخک مرا فراموش کردی؟

تو آن گه باز خواهی گشت، که مزار خاموش من سبزینه باشد. افسانه های مرا به یاد
می آوری، لحظه پردرد خواهی داشت و به روزگاری می اندیشی که نیازمند ترنم وصال
بودیم، هم زمان سرود تلخ بیکسیت را زمزمه خواهی کرد و هم روح من با پیوند آرامش
شاد خواهد بود.

تو هم آرامش میبایی و آرام آرام به راهی، که آمده بودی برمیگردی. زمزمه ای نجواکنان
به گوشت میرسد:

گل‌های میخک مرا فراموش کردی؟ رو برگردانده و به مزار خموشم با حسرت مینگری و
زیر لب تکرار میکنی: تا هنوز فراموشکارم ... تا هنوز!!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)